

че не безъ страхъ посетѣтъ. Знай прочее, Веспіе, че азъ съмъ посетѣтъ Фулвій който обезсмъртвамъ вонтелитѣ.

— Боговетѣ да ни пазятъ рече Салустій на ухото на Юлія. Ако Фулвій обезсмърти Веспія, потомците ще го земѣтъ каго образецъ за страхливитѣ на епохата на военны.

Вонтелитѣ са памѣрваше въ недоумѣніе, когато за утѣшеніе негово и на другитѣ извѣстихъ че трапезата ги чака.

Читателитѣ вече позна въ къщата на Главка какъ са давахъ прршествата въ Помпея, заради туй считамъ излишно да описвамъ какъ служеніята и паредбитѣ имъ.

Диомедъ, който бѣше любитель на церемонитѣ, назначилъ бѣ единъ церемонейстеръ който да показва на сѣкій гостъ мѣстото му.

Трѣба да знаимъ че трапезитѣ бѣхъ три и расположены една до друга тѣй щото образувахъ главната буква *покой*. Само на външната страна сѣдахъ гоститѣ, вътрешната страна оставаше празна за служенето на слугитѣ. Единитѣ край на трапезата бѣ определенъ за Юлія като царица на прршеството, и двѣ други почетны мѣста, въ срѣдата за една и другитѣ край за сенатора отъ Римъ. Другитѣ пріатели насѣдахъ тѣй, щото по младитѣ мъже и жени сѣдахъ едни до други, и сѣщитѣ редъ са опази и за повъзрастнитѣ. Туй правило си има добриятъ, но не износъ на оѣзи кошто нескатъ да мншуватъ за помлади отъ възраста си.

Столтѣ на Юна бѣше поставенъ до възлегалницето на Главка. Столовитѣ имахъ възглавници съ пухъ и съ вавлонскій шевъ. Намѣсто малкитѣ украшения, обивовенны днесъ въ тържественитѣ прршества, имаше тогасъ изображения на боговетѣ изработены отъ мѣдъ, слонова кость или отъ сребро, нито забравихъ домашнитѣ Ларины и свещената солища. Надъ трапезата и надъ сътрапезницитѣ са простираше богатъ покривъ закаченъ о тавана. На сѣкій жгълъ на трапезата са подигахъ великолѣпны свѣтлници, защото ако и да бѣше пладне, салонитѣ искусвенно бѣше тъменъ. Множество трепожници поставены въ разны мѣста распрьсвахъ куренія благовонны, и на единъ дискъ имаше наредены множество и разнообразны сребърны сеждове и уредната тѣзи изъясняюще надмншуваше сѣка въ подобны обстоятелства истъиченность на днешнитѣ Англичаны.

Възліяніето на боговетѣ замѣнуваше тогасъ днешното благословеніе на Христіанитѣ, и првото възліяніе пріемаше Веста, като царица на домашнитѣ божества.

Подиръ възліяніята, и слѣдъ като изсыпахъ цвѣтя слугитѣ по одроветѣ и по земята, тѣ туряхъ на главата на сѣкій сътрапезникъ